Oasemoment 'Een tijd van wachten en verwachten'
Emmaüsparochie - donderdag 5 december 2024

Inleiding

Hoe vaak heb jij vandaag al moeten wachten?
Van die paar seconden om koffie te zetten,
over die minuut aan een verkeerslicht
tot dat kwartier bij de tandarts.
Vergeet ook niet hoe tergend traag die man vóór jou
aan de kassa zijn klantenkaart zocht.
Maak eens de som van al dat wachten. Een uur in totaal?
Wel, hopelijk heb je ervan genoten.
Wachten zien we als een hindernis, een streep door de rekening.
Tegelijk biedt wachten onverwachte kansen:
het is gestolen tijd en ruimte voor jezelf en je gedachten.
Zomaar tijd voor een losse gedachte,
een liedje op de radio waar je écht naar luistert.

Ook de Advent is wachten.
Het doet denken aan het liedje dat we als kind zongen:
Stil maar, wacht maar,
alles wordt nieuw,
de hemel en de aarde.
Weet je nog hoe naargeestig dat liedje begon?
Nu gaan de bloemen nog dood.
Nu gaat de zon nog onder.
Nooit gebeurt er een wonder.
Niemand kan zonder brood.
Dode bloemen, geen zon, geen wonder,
en brood, ja, dat rijmt op dood.
Het is een wat droeve manier om advent door te komen.
Laten we dat wachten dit jaar, meer dan anders,
zien als een onverwachte kans.
Een kans om iets te zeggen of te doen
wat we al lang moesten doen,
waarmee we te lang hebben gewacht.
Een kans om wél een wonder te laten gebeuren,
al is het klein en schijnbaar futiel.
Laten we er een kaars voor aansteken.

(naar Koen Vlaeminck op *Otheo*)

Stilte

Bezinning

Advent is een tijd van waakzaam zijn.

Het is ook een tijd van wachten.
Wachten is geduld hebben,
maar veel meer dan dat.
Het is met een groot hart
verlangen naar wat komen zal.

Wachten is niet vooruitlopen
maar de tijd afwachten,
niet zenuwachtig
maar je verblijden in wat komen zal,
in wié komen zal.

Wachten is weten dat alles zijn tijd heeft.
Wachten is op uitkijk staan,
is hopen en verlangen.
Wachten is geen tijd verliezen
maar het hart gereed maken,
is bezig blijven of tot rust komen.

Wachten is beheersing,
is vertrouwen ook.
Wachten is bezinnen,
wachten is beginnen
met dat waar het om gaat.

Wacht even...
God geeft zijn Woord!

(naar Frans Weerts)

Stilte

Bezinning

Advent is blijven wachten
zoals het hart van de geliefde
de uren zien schuiven
luisteren naar stille geluiden
trouw worden.
Advent is moeten wachten
zoals een zieke
op de dokter, op de verpleegster
op het wijken van de pijn
op morgen en je mag naar huis.
Advent is willen wachten
tot het kind de straat over is
tot ook de anderen
aan tafel kunnen
tot het bitterste
uit je borst geweken is
tot de liefde rijp is.
Advent is wachten
zoals de arme op brood
zoals een volk in nood
zoals Maria op Jezus, haar God
zoals God... op ons.

(https://www.kuleuven.be/thomas/)

Muziek

Bezinning

Verwachten,
een typisch menselijke bezigheid:
iemand verwachten,
iets tegemoet zien,
ergens op rekenen,
ernaartoe leven.
Een vrouw verwacht een kind:
uitzien naar een nieuw begin van leven,
een loper uitleggen naar morgen,
naar de toekomst.
Leven zonder verwachting
is een doodlopende weg.
"Morgen wordt beter",
een verzuchting van mensen
die moe gestreden zijn,
die alles geprobeerd hebben.
Verwachten is een brug slaan,
over de brug komen.
Het is leven
met open ogen en oren
en zich niet laten verdoven,
zelfs als horen en zien vergaat.
Het is geloven dat
"er een Ander is die komen moet",
maar toch ook zelf iets doen,
aanklagen en opbouwen, bruggen slaan.
Het is elke dag geloven:
dit is de eerste dag
van de rest van mijn leven.

(naar Erik Stijnen)

Stilte

Bezinning

Ik heb gehoord dat velen van jullie
op een wonder zitten te wachten,
een wonder, dat ik,
God de wereld zal redden.
Maar hoe zal ik redden,
zonder jullie handen ?
Hoe zal ik kunnen recht spreken,
zonder jullie stem ?
Hoe zal ik liefhebben,
zonder jullie hart ?
Vanaf de zevende dag heb ik alles uit mijn handen gegeven,
heel mijn schepping en heel mijn wondermacht.
Niet jullie, maar ik wacht nu op het wonder.

(Luc Gorrebeek)

Korte stilte

Lied

We zingen het lied *Kwam van Godswege.* ***[We zingen de strofen 1 - 2 - 3 - 6 - 8]***

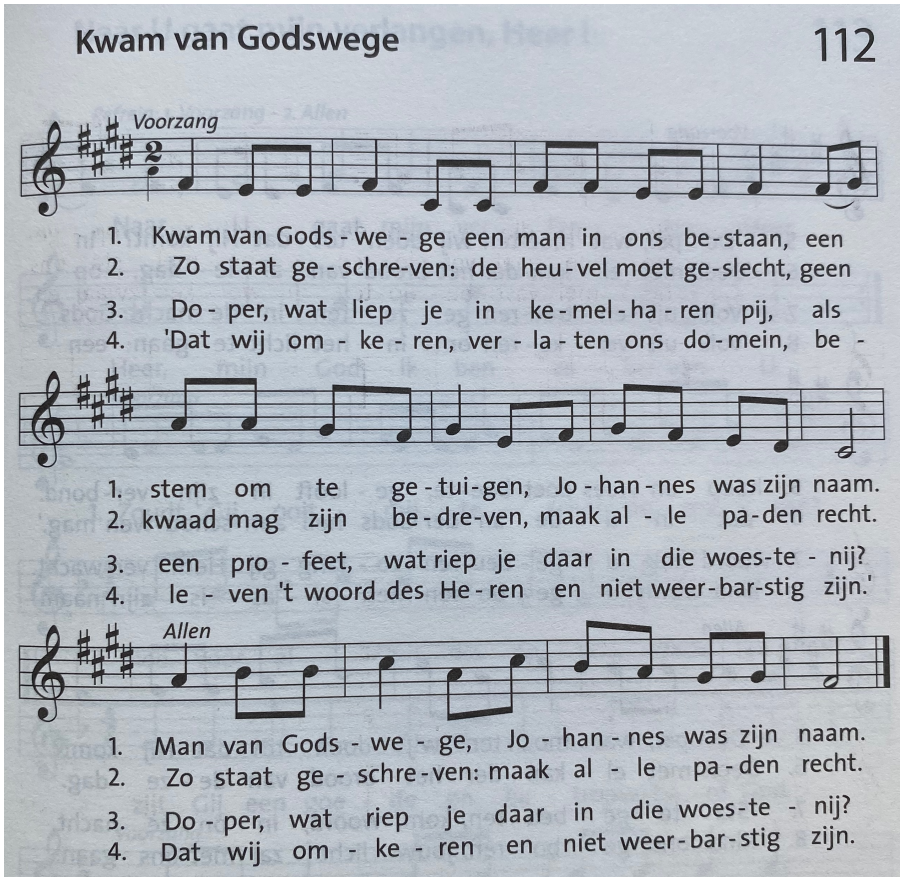

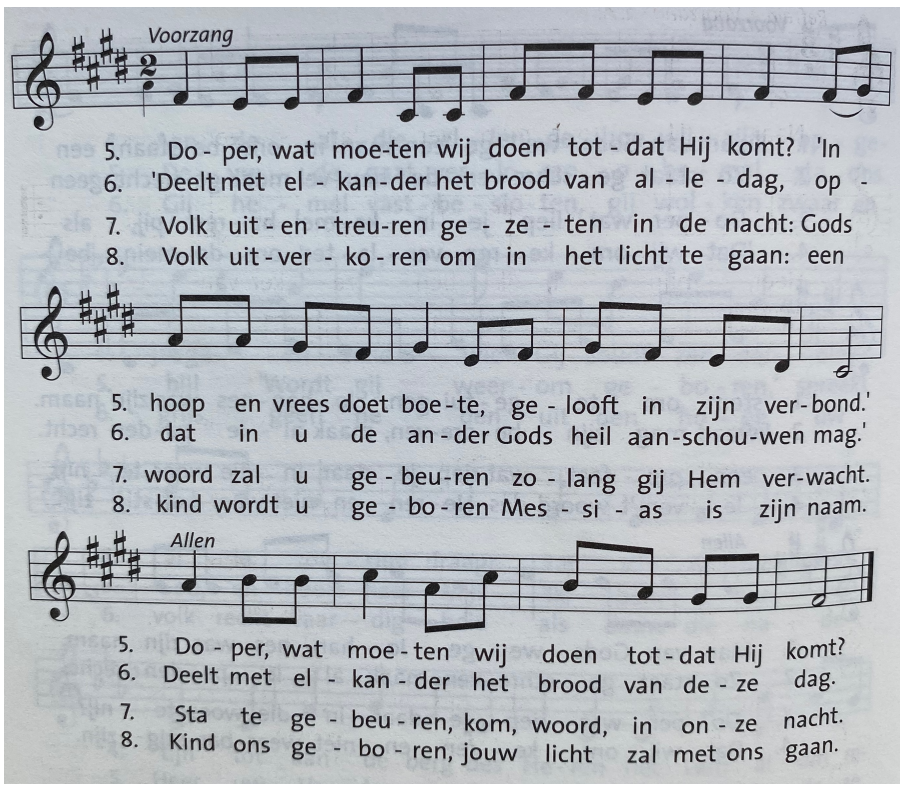

(*Zingt Jubilate* nr. 112 - tekst H. Oosterhuis - muziek H. Oosterhuis)

Evangelie

We lezen uit het evangelie van Lucas.

Toen Pontius Pilatus gouverneur was van Judea,
Herodes, koning van Galilea,
en Annas en Kajafas hogepriesters in Jeruzalem,
sprak God tegen Johannes in de woestijn.
Johannes was de zoon van Zacharias en Elisabet.
Hij was de neef van Jezus.
Hij ging overal rond in de omgeving van de Jordaan,
een grote rivier.
Hij zei: "Beste mensen, bekeer jullie.
Verander jullie manier van leven.
Laat je dopen als teken daarvan.
dan zullen je zonden vergeven worden."
Zo deed Johannes wat de profeet Jesaja zei:
"Een stem roept in de woestijn:
Maak de weg van de Heer in orde:
maak de paden recht;
vul elk dal op,
maak elke berg en heuvel met de grond gelijk,
maak de kronkelwegen recht,
en de ruwe paden vlak.
Alle mensen zullen zien
dat God redding brengt."

(Lucas 3, 1-6, Bijbelversie *Dichter bij de tijd*)

Stilte

Bezinning

Heb jij die Stem gehoord?
Je moet goed gek zijn
om in een woestijn te staan roepen.
Wie luistert nu in een woestijn…
daar komt niemand, daar is geen leven.
Toch staat Johannes in de woestijn te roepen.
Er komen mensen naar hem luisteren.
Wat hebben zij daar te zoeken ?
Ze zijn op zoek naar toekomst.
Het leven van de Joden lijkt geen toekomst te hebben.
Er is geen eind aan de tunnel.
Er is geen licht, er is geen leven…
Heeft God zijn volk vergeten ?
Johannes roept mensen wakker uit hun levenswoestijn.
Maak je kromme wegen recht,
effen de heuvels in je leven en in de wereld.
Dan pas kan iedereen verder,
dan breekt een toekomst aan.
En wij? Is ons leven ook een woestijn zonder toekomst?

Durven wij een stap zetten?
De berg van de armoede moet worden geëffend.
De kronkelende weg van onrecht
slingert nog steeds in onze wereld.
Heb jij die stem gehoord?
Sta op en begin eraan… vandaag nog.
Dan maken we ruimte voor het Kerstekind.

(auteur ongekend)

Stilte

Gezamenlijk gebed

Bidden we samen:

In deze donkere dagen bidden wij U, Heer God,
dat wij nooit de hoop verliezen.
Dat leegte en duisternis ons niet overweldigen.
Dat wij, in deze adventstijd,
wakend blijven uitzien naar de vervulling van uw Belofte:
uw komst in onze wereld,
uw komst in de duisternis van ons bestaan,
in de leegte van ons zo armzalig mensenhart.
Dat ons ongeneeslijk verlangen naar vrede en gerechtigheid
U mag herkennen in al wat klein en kwetsbaar is,
in het Kind in de kribbe,
in het Kind voor wie in de herberg geen plaats was.
Dat wij nooit de hoop verliezen,
maar vol vertrouwen uitzien naar uw komst.

(naar Marc de la Marche)

Stilte

Bezinning

Als het winter wordt,
laat je hart dan niet bevriezen.
Hou het kloppend voor de wereld,
laat gerechtigheid niet verliezen.

Als het winter wordt,
laat je handen niet verkillen.
Wrijf ze warm voor de mensen om je heen,
laat ze pijn en eenzaamheid verstillen.

Als het winter wordt,
laat je ogen niet dichtsneeuwen.
Hou ze open voor onrecht en onvrede,
laat ze engagement en actie uitschreeuwen.

Als het winter wordt,
laat niet je tijd verslapen.
Blijf wakker en alert,
wees waakzaam en rechtschapen.

Dan wordt het lente…
ook in de winter.

(naar Frans Cromphout)

Muziek

Afsluiting

Bedankt omdat je vanavond bij ons wou zijn,
en het mee met ons stil wou maken in je hart.

Het volgend Oasemoment is op donderdag 13 februari.
Het weekend dat erop volgt
is het evangelie dat van de Zaligsprekingen.
Die Zaligsprekingen zullen onze leidraad zijn
voor dit Oasemoment, dat plaatsvindt in de Sint-Baafskerk.

Laten we ons doorheen deze hele advent
samen met gelovigen over heel de wereld
voorbereiden op de komst van Gods zoon onder de mensen.
Laten we een weg bereiden
die kronkelpaden weert.
Laten we het leven leiden
dat Johannes de Doper ons leert.
Moge daartoe de almachtige God
zijn zegen op ons leggen
en ons beschermen.
Zegene ons de Heer

in de naam van
+ de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.
de Geest. Amen.